

31999Q0531

L 136/15

DZIENNIK URZĘDOWY WSPÓLNOT EUROPEJSKICH

31.5.1999

POROZUMIENIE MIĘDZYINSTYTUCJONALNE**z dnia 25 maja 1999 r.****między Parlamentem Europejskim, Radą Unii Europejskiej i Komisją Wspólnot Europejskich dotyczące dochodzeń wewnętrznych prowadzonych przez Europejski Urząd ds. Zwalczania Nadużyć Finansowych (OLAF)**

PARLAMENT EUROPEJSKI, RADA UNII EUROPEJSKIEJ I KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

ustanowionych przez Traktaty o WE lub Euratom lub na podstawie tych Traktatów.

Odnosząc się do rezolucji Parlamentu Europejskiego z dnia 7 października 1998 r. w sprawie niezależności, roli i statusu Jednostki Koordynacyjnej ds. Zapobiegania Nadużyciom Finansowym (UCLAF) ⁽¹⁾,

- (2) Obowiązki Europejskiego Urzędu ds. Zwalczania Nadużyć Finansowych, ustanowione przez Komisję, wykraczają poza ochronę interesów finansowych, obejmując wszystkie działania Urzędu odnoszące się do potrzeby chronienia interesów Wspólnoty przed nieprawidłowymi działaniami podlegającymi wszczęciu postępowania administracyjnego lub karnego.

Odnosząc się do wniosków Rady z dnia 15 marca 1999 r., przyjętych w wyniku szczegółowych dyskusji z przedstawicielami Parlamentu Europejskiego i Komisji,

- (3) Zakres zwalczania nadużyć finansowych powinien zostać rozszerzony a jego skuteczność wzmocniona przez wykorzystanie wiedzy fachowej posiadanej w dziedzinie dochodzeń administracyjnych.

Przyjmując do wiadomości decyzję Komisji 1999/352/WE, EWWiS, Euratom z dnia 28 kwietnia 1999 r., ustanawiającą Europejski Urząd ds. Zwalczania Nadużyć Finansowych (OLAF) ⁽²⁾

- (1) Rozporządzenie (WE) nr 1073/1999 Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽³⁾ oraz rozporządzenie Rady (Euratom) nr 1074/1999 ⁽⁴⁾ dotyczące dochodzeń prowadzonych przez Europejski Urząd ds. Zwalczania Nadużyć Finansowych (OLAF) przewidują, że zadaniem Urzędu jest wszczynanie i prowadzenie dochodzeń administracyjnych w obrębie instytucji, organów, urzędów i agencji

- (4) Dlatego, na mocy swojej autonomii administracyjnej, wszystkie instytucje, organy, urzędy i agencje powinny powierzyć Biuru zadanie prowadzenia wewnętrznych dochodzeń administracyjnych mających na celu ujawnienie poważnych sytuacji odnoszących się do wykonywania obowiązków zawodowych, które mogą stanowić niedopełnienie obowiązków urzędników lub pracowników Wspólnot określonych w art. 11, 12 ust. 2 i 3, art. 13, 14, 16 i 17 ust. 1 regulaminu pracowniczego urzędników i warunków zatrudnienia innych pracowników Wspólnot Europejskich (zwane dalej „regulaminem pracowniczym”), szkodzących interesom tych Wspólnot i prowadzących do wszczęcia postępowania dyscyplinarnego lub, w stosownych przypadkach, postępowania karnego, lub poważnych przewinień określonych w art. 22 regulaminu

⁽¹⁾ Dz.U. C 328 z 26.10.1998, str. 95.

⁽²⁾ Dz.U. L 136 z 31.5.1999, str. 20.

⁽³⁾ Dz.U. L 136 z 31.5.1999, str. 1.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 136 z 31.5.1999, str. 8.

pracowniczego, lub niedopełnienia analogicznych obowiązków członków, kierowników lub członków personelu instytucji, organów, urzędów i agencji Wspólnot niepodlegających regulaminowi pracowniczemu;

- (5) Dochodzenia takie powinny być prowadzone w sposób w pełni zgodny z odpowiednimi przepisami Traktatów ustanawiających Wspólnoty Europejskie, w szczególności z Protokołem w sprawie przywilejów i immunitetów, wprowadzającymi je tekstami oraz regulaminem pracowniczym.
- (6) Dochodzenia takie powinny być prowadzone na równoważnych warunkach we wszystkich wspólnotowych instytucjach, organach, urzędach i agencjach; powierzenie tego zadania Urzędowi nie powinno wpłynąć na zakres odpowiedzialności tych instytucji, organów, urzędów lub agencji i nie powinno w żaden sposób obniżać poziomu ochrony prawnej zainteresowanych osób.
- (7) W oczekiwaniu na zmiany w regulaminie pracowniczym należy ustanowić praktyczne uzgodnienia ustalające w jaki sposób członkowie instytucji i organów, kierownicy urzędów i agencji, urzędnicy i pracownicy instytucji, organów, urzędów i agencji mają przyczyniać się do prawidłowego przebiegu dochodzeń wewnętrznych,

Narodziwszy się w celu sporządzenia wspólnych reguł dla realizacji wspomnianego celu,

Wzywając inne instytucje, organy, urzędy i agencje do przystąpienia do niniejszego porozumienia,

NINIEJSZYM ZGADZAJĄ SIĘ:

1. Przyjąć wspólne reguły składające się ze środków wykonawczych wymaganych dla zapewnienia sprawnego przebiegu dochodzeń prowadzonych przez Urząd w obrębie ich instytucji. Dochodzenia te służą:
 - zwalczaniu nadużyć finansowych, korupcji i wszelkich innych nielegalnych działań szkodzących interesom finansowym Wspólnot Europejskich,
 - ujawnianiu poważnych sytuacji odnoszących się do wykonywania obowiązków zawodowych, które mogą stanowić niedopełnienie obowiązków urzędników lub innych pra-

cowników Wspólnot, prowadzących do wszczęcia postępowania dyscyplinarnego lub, w stosownych przypadkach, postępowania karnego, lub niedopełnienie analogicznych obowiązków członków, kierowników lub personelu niepodlegającego regulaminowi pracowniczemu

Dochodzenia te powinny być prowadzone w sposób w pełni zgodny z odpowiednimi przepisami Traktatów ustanawiających Wspólnoty Europejskie, w szczególności z Protokołem w sprawie przywilejów i immunitetów, wprowadzającymi je tekstami oraz regulaminem pracowniczym;

Powinny być one również prowadzone zgodnie z warunkami przewidzianymi w rozporządzeniach Wspólnoty Europejskiej i Europejskiej Wspólnoty Energii Atomowej.

2. Opracować takie zasady i zapewnić ich niezwłoczne zastosowanie przez przyjęcie wewnętrznych decyzji zgodnie ze wzorem załączonym do niniejszego Porozumienia i nie odchodzić od tego wzoru, z wyjątkiem wypadków, gdy ich własne szczególne wymagania sprawiają, że odejście takie jest techniczną koniecznością.
3. Uznać potrzebę przesyłania do Urzędu, w celu zasięgnięcia opinii, każdego wniosku o uchylenie immunitetu jurysdykcyjnego urzędnika lub pracownika, który odnosi się do wszelkich przypadków nadużyć finansowych, korupcji lub innej nielegalnej działalności. Jeżeli wniosek o uchylenie immunitetu odnosi się jednego z ich członków, Urząd zostaje o tym poinformowany.
4. Przekazywać Urzędowi przepisy sporządzone przez nie w celu wprowadzenia w życie niniejszego Porozumienia.

Niniejsze Porozumienie może być zmienione jedynie za wyraźną zgodą instytucji sygnatariuszy.

Pozostałe instytucje oraz organy, urzędy i agencje ustanowione przez Traktat o WE lub Traktat Euratom lub na podstawie tych Traktatów zostają niniejszym zaproszone do przystąpienia do niniejszego Porozumienia przez przesłanie deklaracji skierowanej wspólnie do przewodniczących instytucji sygnatariuszy.

Niniejsze Porozumienie wchodzi w życie z dniem 1 czerwca 1999 r.

Sporządzono w Brukseli, dnia 25 maja 1999 r.

W imieniu Parlamentu Europejskiego

J. M. GIL-ROBLES

Przewodniczący

W imieniu

Rady Unii Europejskiej

H. EICHEL

Przewodniczący W imieniu Komisji
Wspólnot Europejskich

Przewodniczący

J. SANTER

ZAŁĄCZNIK

„DECYZJA WZORCOWA”

DECYZJA (INSTYTUCJI/ORGANU LUB URZĘDU/AGENCJI)

z dnia

dotycząca zasad i warunków dochodzeń wewnętrznych w odniesieniu do przeciwdziałania nadużyciom finansowym, korupcji i wszelkim nielegalnym działaniom szkodzącym interesom Wspólnot

INSTYTUCJA, ORGAN, URZĄD lub AGENCJA

uwzględniając (podstawa prawna)

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie (WE) nr 1073/1999 Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽¹⁾ oraz rozporządzenie Rady (Euratom) nr 1074/1999 ⁽²⁾ dotyczące dochodzeń prowadzonych przez Europejski Urząd ds. Zwalczenia Nadużyć Finansowych (OLAF) przewidują, że zadaniem Urzędu jest wszczynanie i prowadzenie dochodzeń administracyjnych w obrębie instytucji, organów, urzędów i agencji ustanowionych przez Traktaty o WE lub Euratom lub na podstawie tych Traktatów.
- (2) Obowiązki Europejskiego Urzędu ds. Zwalczenia Nadużyć Finansowych, ustanowione przez Komisję, wykraczają poza ochronę interesów finansowych, obejmując wszystkie działania Urzędu odnoszące się do potrzeby chronienia interesów Wspólnoty przed nieprawidłowymi działaniami podlegającymi wszczęciu postępowania administracyjnego lub karnego.
- (3) Zakres zwalczania nadużyć finansowych powinien zostać rozszerzony a jego skuteczność wzmocniona przez wykorzystanie wiedzy fachowej posiadanej w dziedzinie dochodzeń administracyjnych.
- (4) Dlatego, na mocy swojej autonomii administracyjnej, wszystkie instytucje, organy, urzędy i agencje powinny powierzyć Biuru zadanie prowadzenia wewnętrznych dochodzeń administracyjnych mających na celu ujawnienie poważnych sytuacji odnoszących się do wykonywania obowiązków zawodowych, które mogą stanowić niedopełnienie obowiązków urzędników lub pracowników Wspólnot określonych w art. 11, 12 akapit drugi i trzeci, art. 13, 14, 16 i 17 akapit pierwszy regulaminu pracowniczego urzędników i warunków zatrudnienia innych pracowników Wspólnot Europejskich (zwane dalej „regulaminem pracowniczym”), szkodzących interesom tych Wspólnot, i prowadzących do wszczęcia postępowania dyscyplinarnego lub, w stosownych przypadkach, postępowania karnego, lub poważnych przewinień określonych w art. 22 regulaminu pracowniczego, lub niedopełnienia analogicznych obowiązków członków, kierowników lub członków personelu instytucji, organów, urzędów i agencji Wspólnot niepodlegających regulaminowi pracowniczemu.
- (5) Dochodzenia takie powinny być prowadzone w sposób w pełni zgodny z odnoszonymi przepisami Traktatów ustanawiających Wspólnoty Europejskie, w szczególności z Protokołem w sprawie przywilejów i immunitetów, wprowadzającymi je tekstami oraz regulaminem pracowniczym.
- (6) Dochodzenia takie powinny być prowadzone na równoważnych warunkach we wszystkich wspólnotowych instytucjach, organach, urzędach i agencjach; powierzenie tego zadania Urzędowi nie powinno wpłynąć na zakres odpowiedzialności tych instytucji, organów, urzędów lub agencji i nie powinno w żaden sposób obniżać poziomu ochrony prawnej zainteresowanych osób.
- (7) W oczekiwaniu na zmiany w regulaminie pracowniczym należy ustanowić praktyczne uzgodnienia ustalające, w jaki sposób członkowie instytucji i organów, kierownicy urzędów i agencji, urzędnicy i pracownicy instytucji, organów, urzędów i agencji mają przyczyniać się do prawidłowego przebiegu dochodzeń wewnętrznych;

⁽¹⁾ Dz.U. L 136 z 31.5.1999, str. 1.⁽²⁾ Dz.U. L 136 z 31.5.1999, str. 8.

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Obowiązek współpracy z Urzędem

Sekretarz Generalny, służby oraz każdy kierownik, urzędnik lub pracownik (instytucji, organu, urzędu lub agencji) są zobowiązani w pełni współpracować z agentami Urzędu i udzielać wszelkiej pomocy wymaganej w ramach dochodzenia. Mając ten cel na względzie, udzielają oni agentom Urzędu wszelkich użytecznych informacji i wyjaśnień.

Bez uszczerbku dla odnośnych postanowień Traktatów ustanawiających Wspólnoty Europejskie, w szczególności Protokołu w sprawie przywilejów i immunitetów oraz wprowadzających je tekstów, członkowie w pełni współpracują z Urzędem.

Artykuł 2

Obowiązek udzielania informacji

Każdy urzędnik lub pracownik (instytucji, organu, urzędu lub agencji), który dowiedział się o faktach nasuwających przypuszczenie istnienia możliwych przypadków nadużyć finansowych, korupcji lub innego nielegalnego działania szkodzących interesom Wspólnot, lub o poważnych sytuacjach odnoszących się do wykonywania zawodowych obowiązków, które mogą stanowić niedopełnienie obowiązków urzędników lub pracowników Wspólnot prowadzących do wszczęcia postępowania dyscyplinarnego lub, w stosownych przypadkach, postępowania karnego, lub do niedopełnienia analogicznych obowiązków członków, kierowników lub personelu niepodlegających regulaminowi pracowniczemu, powiadamia niezwłocznie szefa swojej służby lub dyrektora generalnego lub, jeżeli uzna to za użyteczne, bezpośrednio swego sekretarza generalnego lub Urząd.

Sekretarz generalny, dyrektorzy generalni i szefowie służb lub kierownicy (instytucji, organu, urzędu lub agencji) przekazują Urzędowi bezzwłocznie wszelkie dowody, o których się dowiedzieli, nasuwające przypuszczenie istnienia nieprawidłowości określonych w akapicie pierwszym.

Kierownicy, urzędnicy lub pracownicy (instytucji, organu, urzędu lub agencji) nie mogą być w żadnym przypadku poddawani niesprawiedliwemu lub dyskryminacyjnemu traktowaniu w wyniku przekazania przez nich informacji określonych w akapitach pierwszym i drugim.

Członkowie, którzy dowiedzieli się o faktach określonych w akapicie pierwszym, powiadamiają przewodniczącego instytucji (lub organu) lub, jeżeli uznają to za użyteczne, bezpośrednio Urząd.

Artykuł 3

Pomoc ze strony Biura ds. Bezpieczeństwa

Na żądanie dyrektora Urzędu Biuro ds. Bezpieczeństwa (instytucji, organu, urzędu lub agencji) pomaga Urzędowi w praktycznym prowadzeniu dochodzeń.

Artykuł 4

Poinformowanie strony zainteresowanej

W przypadku powstania podejrzeń wobec członka, kierownika, urzędnika lub pracownika, zainteresowana strona zostaje szybko powiadomiona, pod warunkiem że nie wpłynie to negatywnie na dochodzenie. W każdym wypadku wnioski odnoszące się indywidualnie do jakiegokolwiek członka, kierownika, urzędnika lub pracownika (instytucji, organu, urzędu lub agencji) nie mogą zostać sformułowane po ukończeniu dochodzenia bez umożliwienia zainteresowanej stronie wyrażenia jej poglądów w odniesieniu do wszystkich faktów jej dotyczących.

W przypadkach wymagających zachowania absolutnej tajemnicy ze względu na dochodzenie i wymagających zastosowania procedur dochodzeniowych należących do właściwości krajowego organu sądowego możliwość przedstawienia swoich poglądów przez członka, kierownika, urzędnika lub pracownika (instytucji, organu, urzędu lub agencji) może zostać odroczone po uzgodnieniu, odpowiednio, z przewodniczącym lub sekretarzem generalnym.

Artykuł 5

Informacja o zakończeniu dochodzenia bez podejmowania dalszych działań

Jeżeli, w następstwie dochodzenia wewnętrznego, nie można wytoczyć sprawy przeciw członkowi, kierownikowi, urzędnikowi lub pracownikowi (instytucji, organu, urzędu lub agencji), wobec którego postawiono zarzuty dotyczące jego osoby, dochodzenie wewnętrzne zostaje zamknięte bez podejmowania dalszych działań decyzją dyrektora Biura, który informuje o tym zainteresowaną stronę na piśmie.

*Artykuł 6***Uchylenie immunitetu**

Każdy wniosek policji krajowej lub organu sądowego o uchylenie immunitetu jurysdykcyjnego kierownika, urzędnika lub pracownika (instytucji, organu, urzędu lub agencji), dotyczący możliwych przypadków nadużyć finansowych, korupcji lub jakiegokolwiek innego nielegalnego działania, zostaje przekazany dyrektorowi Urzędu do zaopiniowania. Jeżeli wniosek o uchylenie immunitetu dotyczy członka instytucji (lub organu), Urząd jest powiadamiany.

*Artykuł 7***Data wejścia w życie**

Niniejsza decyzja staje się skuteczna od dnia 1 czerwca 1999 r.

Sporządzono w

W imieniu (instytucji, organu, urzędu lub agencji)
